

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SUDA (peto vijeće)

9. rujna 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1896/2006 – Pojam ‚nespornih novčanih tražbina‘ – Stečajni postupak – Izvansudska ovršna isprava koja se odnosi na spornu tražbinu – Zahtjev za ovrhu na stečajnoj masi na temelju takve isprave – Situacija koja nije obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 1896/2006 – Očita nenadležnost Suda“

U predmetu C-488/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Okružni sud – Targovishte (Bugarska), odlukom od 2. rujna 2013., koju je Sud zaprimio 9. rujna 2013., u postupku

„Parva Investitsionna Banka“ AD,

„UniKredit Bulbank“ AD,

„Siyk Faundeyshan“ LLS,

protiv

„Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD,

Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD,

u prisutnosti:

Natsionalna agentsia za prihodite,

„Aset Menidzhmant“ EAD,

„Ol Siyz Balgaria“ OOD,

„Si Dzhi Ef – aktsionerna obshtnost“ AD,

„Silvar Biych“ EAD,

„Rudersdal“ EOOD,

„Kota Enerdzhi“ EAD,

Chavdar Angelov Angelov,

SUD (peto vijeće)

* Jezik postupka: bugarski

u sastavu: T. von Danwitz (izvjestitelj), predsjednik vijeća, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby i C. Vajda, suci,
nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za „Parva Investitionna Banka“ AD, I. Dermendzhiev, *advokat*,
- za „UniKredit Bulbank“ AD, M. Fezliyska te A. Kazini i L. K. Hampartsumyan,
- za „Siyk Faundeyschan“ LLS, Z. Tomov, *advokat*,
- za „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD, M. G. Nakova, *advokat*,
- za Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD, G. Y. Kolyovska,
- za „Aset Menidzhmant“ EAD, D. Ianakiev, *advokat*,
- za „Ol Siyz Balgaria“ OOD, V. Skochev, *advokat*,
- za „Silvar Biych“ EAD, D. Ianakiev, *advokat*,
- za „Rudersdal“ EOOD, V. Goshev, *advokat*,
- za „Kota Enerdzhi“ EAD, M. Nikolova, *advokat*,
- za Europsku komisiju, S. Petrova i M. Wilderspin, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči obrazloženim rješenjem u skladu s člankom 53. stavkom 2. Poslovnika Suda,

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog (SL L 399, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str. 94.).
- 2 Taj zahtjev upućen je u okviru spora između „Parva Investitionna Banka“ AD, „UniKredit Bulbank“ AD i „Siyk Faundeyschan“ LLS te „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD i Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD, radi stečajnog postupka otvorenog nad „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 U skladu s člankom 1. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 1896/2006, svrha te uredbe jest „pojednostavnjivanje, ubrzavanje i smanjenje troškova parničnja u prekograničnim slučajevima koji se odnose na nesporne novčane tražbine uspostavljanjem postupka europskog platnog naloga“.

4 Članak 2. te uredbe, naslovljen „Područje primjene“, predviđa:

„1. Ova Uredba se primjenjuje na građanske i trgovačke stvari u prekograničnim slučajevima, bez obzira na prirodu suda. Uredba ne obuhvaća porezne, carinske i upravne stvari ili odgovornost država za postupke i propuste u provođenju javnih ovlasti (*acta iure imperii*).“

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

[...]

b) stečaj, postupke koji se odnose na likvidaciju nelikvidnih društava i drugih pravnih osoba, sudske nagodbe i slične postupke;

[...]“

5 Članak 3. navedene uredbe definira prekogranične slučajeve kako slijedi:

„1. Za potrebe ove Uredbe prekogranični slučaj je onaj u kojem barem jedna strana ima domicil u državi članici koja nije država članica u kojoj se nalazi sud pred kojim je pokrenut postupak.“

2. Domicil se određuje u skladu s člancima 59. i 60. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima [(SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)]

3. Mjerodavan trenutak za utvrđivanje radi li se o prekograničnom slučaju je onaj u kojem se zahtjev za europskim platnim nalogom podnese u skladu s ovom Uredbom.“

6 Članak 21. iste uredbe, naslovljen „Izvršenje“, u stavku 1. prvom podstavku određuje:

„Ne dovodeći u pitanje odredbe u ovoj Uredbi, izvršenje je uređeno pravom države članice izvršenja.“

7 Članak 26. Uredbe br. 1896/2006, naslovljen „Veza s nacionalnim procesnim pravom“, određuje:

„Sva procesna pitanja koja nisu posebno određena ovom Uredbom uređuje nacionalno pravo.“

Bugarsko pravo

Ustav

8 Članak 5. stavak 4. Ustava određuje:

„Međunarodni sporazumi koji su ratificirani u skladu s ustavnim postupkom i objavljeni, a koji su na snazi za Republiku Bugarsku, čine dio nacionalnog prava države. Oni imaju prednost nad pravilima nacionalnog zakonodavstva ako su im protivni.“

Trgovački zakon

- 9 Članak 717.n Trgovačkog zakona (Targovski zakon, u daljnjem tekstu: TZ) određuje:

„Kod prodaje imovine koju je dužnik opteretio hipotekom za osiguranje duga treće osobe, stečajni upravitelj dostavlja hipotekarnom vjerovniku obavijest o prodaji. Stečajni upravitelj zadržava iznos koji otpada na hipotekarnog vjerovnika i predaje ga vjerovniku po predočanju ovršne isprave za njegovu tražbinu.“

Zakonik o građanskom postupku

- 10 Članak 417. Zakona o građanskom postupku (Grazhdanski protsesualen kodeks, u daljnjem tekstu: GPK) predviđa:

„Podnositelj zahtjeva može zahtijevati donošenje platnog naloga također kada se tražbina, neovisno o iznosu, temelji na:

- 1) aktu upravnog tijela u odnosu na koji su građanski sudovi nadležni dopustiti ovrhu;
- 2) računovodstvenoj ispravi ili računovodstvenom iskazu kojim se dokazuje tražbina državne institucije, općine ili banke;
- 3) javnobilježničkoj ispravi, pogodbi ili drugom sporazumu s javnobilježničkom ovjerom potpisa ako se tiče obveza plaćanja novca ili drugih zamjenjivih stvari koje su tamo navedene kao i obveza prijenosa određenih dobara;

[...]“

- 11 Članak 418. tog zakonika određuje:

„1. Kada je zahtjevu priložena isprava iz članka 417. na kojoj se tražbina temelji, vjerovnik može zahtijevati od suda da naloži neposrednu ovrhu i da donese ovršnu ispravu.

2. Ovršna isprava se donosi nakon što je sud provjerio formalnu pravilnost isprave i utvrdio ovršnu tražbinu prema dužniku. Sud donosi ovršnu ispravu tako da na predočenu ispravu i na platni nalog stavi zabilješku.

3. Kada prema predočenoj ispravi dospijeće duga ovisi o ispunjenju protučinidbe ili o nastanku druge činjenice, ispunjenje te protučinidbe ili nastupanje te okolnosti mora se utvrditi službenom ispravom ili ispravom koja potječe od dužnika.

4. Protiv akta, kojim je u cijelosti ili djelomično odbijen zahtjev za donošenje ovršne isprave, podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu u roku od tjedan dana računajući od njegove dostave, čiju presliku nije potrebno predočiti radi dostave.

[...]“

Zakon o normativnim aktima

- 12 Članak 46. Zakona o normativnim aktima (Zakon za normativnite aktove, u daljnjem tekstu: ZNA), u vezi s tumačenjem normativnih akata, određuje:

„1. Odredbe normativnih akata primjenjuju se strogo prema njihovom smislu. Ako one nisu jasne, tumače se prema smislu koji najbolje odgovara drugim odredbama, svrsi akta koji se tumači i općim načelima bugarskog prava.

2. Ako normativni akt sadrži prazninu, na slučaj koji njime nije uređen primjenjuju se odredbe koje se odnose na usporedive slučajeve, ako je to spojivo sa svrhom akta. Nedostaju li odredbe takve vrste, odnosi se uređuju općim načelima bugarskog prava [...]“

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 13 Okrazhen sad – Targovishte (okružni sud u Targovishteu), nadležan za stečajeve, otvorio je odlukom od 30. svibnja 2011. stečajni postupak nad „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD i naložio odlukom od 15. lipnja 2012. pljenidbu i unovčenje imovine koja je ulazila u stečajnu masu.
- 14 Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD (stečajni upravitelj imenovan u okviru postupka otvorenog nad „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD) pristupio je prodaji više nekretnina koje su bile dio navedene mase i opterećene hipotekom u korist „Parva Investitsionna Banka“ AD (u daljnjem tekstu: Parva Investitsionna Banka). Te su hipoteke osnovane kao sredstvo osiguranja za ugovore o kreditu sklopljene između Parva Investitsionna Banka i trećih osoba, to jest „Port Investmant Developmant – Balgaria 2“ EAD i „Aset Menidzhmant“ EAD.
- 15 Parva Investitsionna Banka je imatelj više izvansudskih ovršnih isprava koje se odnose na tražbine povezane s tim hipotekarnim kreditima. To je društvo podnijelo tužbu na temelju članka 717.n TZ-a zahtijevajući neposredno provođenje privremene ovrhe na temelju tih isprava sukladno člancima 417. i 418. GPK-a. Zahtijevalo je isplatu cijene po kojoj su prodane nekretnine koje su dio stečajne mase. Budući da su ta potraživanja osporena, osobito od strane društava dužnika, Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost“ AD zahtijevao je od suda koji je uputio zahtjev da odluči, među ostalim, o uvjetima primjene članka 717.n TZ-a u slučaju u kojem je zatraženo da se sporna tražbina naplati iz stečajne mase.
- 16 Prema sudu koji je uputio zahtjev, taj zahtjev počiva u biti na pitanju može li se naplata iz stečajne mase i prema modalitetima iz članka 717.n TZ-a, sporne tražbine čija je privremena i neposredna ovrha odobrena na temelju izvansudskih ovršnih isprava, smatrati zakonitom.
- 17 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev spominje presudu Konstitutsionen sada (Ustavni sud) od 2. listopada 2012. (predmet br. 4/2012), kojom je potvrđena ustavnost članaka 417. i 418. GPK-a koji ovlašćuju banke da na temelju izvotka s kreditnog računa ishode neposrednu ovrhu. Ispitivanje Konstitutsionen sada provedeno je uzimajući u obzir Uredbu br. 1896/2006 zbog činjenice da potonja čini dio unutarnjeg nacionalnog prava i da je sukladno članku 5. stavku 4. Ustava nadređena unutarnjim pravilima koja su u suprotnosti s pravnim načelima i rješenjima koje predviđa.
- 18 Sud koji je uputio zahtjev smatra da ispitivanje nacionalnog prava otkriva postojanje pravne praznine jer članak 717.n TZ-a ne predviđa slučaj u kojem bi se zahtjev podnesen na temelju te odredbe osporavao. Prema mišljenju tog suda, članak 46. stavak 2. ZNA-a obvezuje ga da, kada se otkrije takva praznina, vodi računa o strukturi zakona i općim načelima prava radi odlučivanja o zahtjevu koji mu je podnesen. Iako se Uredba br. 1896/2006 odnosi samo na postupak europskog platnog naloga, ona je

prema mišljenju navedenog suda jedini propis čija su normativna rješenja po svojem cilju dovoljno slična naravi spora koji je u tijeku pred tim sudom. Ta uredba predviđa pravila i načela relevantna za odgovor na pitanja u vezi sa sukobom između pojedinačnog ovršnog postupka i stečajnog postupka.

- 19 U skladu s člankom 5. stavkom 4. Ustava, navedena uredba sastavni je dio nacionalnog prava. Stoga bi o njoj trebalo voditi računa kod tumačenja općih načela prava i utvrđivanja strukture zakona.
- 20 U tim je okolnostima Okrazhen sad – Targovishte odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Kako se treba tumačiti kriterij nespornosti novčane tražbine na kojoj treba provesti ovrhu u smislu šeste uvodne izjave i članka 1. Uredbe (EZ) [br. 1896/2006]?
2. Mora li se, u slučajevima u kojima nacionalno zakonodavstvo države članice Europske unije na čijem području se provodi ovrha na novčanoj tražbini ne određuje može li se ovršni nalog primijeniti u stečajnom postupku koji je otvoren protiv osobe čija je imovina predmet ovrhe, usko tumačiti zabrana utvrđena u članku 2. stavku 2. točki (b) Uredbe [br. 1896/2006] i tako da vrijedi samo za sporne novčane tražbine koje treba ovršiti ili se ta zabrana odnosi i na nesporne novčane tražbine koje treba ovršiti?
3. Treba li članak 2. stavak 2. točku (b) Uredbe [br. 1896/2006], prema kojem se Uredba ne primjenjuje na stečaj, postupke koji se odnose na likvidaciju nelikvidnih društava i drugih pravnih osoba, sudske nagodbe i slične postupke tumačiti tako da se ograničenje odnosi samo na stadij otvaranja navedenih postupaka ili to ograničenje obuhvaća i cjelokupni tijek postupaka sukladno stadijima i fazama postupka koji su predviđeni u nacionalnom propisu dotične države članice?
4. Smije li prema doktrini nadređenosti prava Zajednice i u slučaju pravne praznine u nacionalnom zakonodavstvu države članice Europske unije nacionalni sud te države članice, kod kojeg je otvoren stečajni postupak protiv osobe čija je imovina predmet ovrhe, na temelju desete uvodne izjave i članka 26. Uredbe [br. 1896/2006] tumačenjem donijeti presudu koja odstupa i u suprotnosti je s temeljnim načelima Uredbe [br. 1896/2006]?”

Nadležnost Suda

- 21 U skladu sa svojim člankom 1. Uredba br. 1896/2006 uspostavlja postupak europskog platnog naloga u prekograničnim slučajevima koji se odnose na nesporne novčane tražbine.
- 22 Iz odluke o upućivanju prethodnog pitanja proizlazi da se glavni postupak ne odnosi ni na postupak europskog platnog naloga, predviđen Uredbom br. 1896/2006 ni na ovrhu europskog platnog naloga donesenog na temelju te uredbe, nego na ovrhu izvansudske ovršne isprave, a koja se kao privremena i neposredna zahtijeva na temelju nacionalnog prava u okviru stečajnog postupka.
- 23 Stoga je očito da predmetna situacija u glavnom postupku nije obuhvaćena područjem primjene Uredbe br. 1896/2006 čije tumačenje traži sud koji je uputio zahtjev.
- 24 Međutim, iz odluke kojom se upućuje zahtjev proizlazi da sud koji ga je uputio svojim pitanjima traži tumačenje Uredbe br. 1896/2006 radi popunjavanja praznine koju je taj sud otkrio u nacionalnom zakonodavstvu primjenjivom na situaciju kao što je ona u glavnom postupku, a koja nije obuhvaćena područjem primjene te uredbe.
- 25 U tom pogledu valja podsjetiti da sukladno članku 94. točki (c) Poslovnika Suda zahtjev za prethodnu odluku mora sadržavati prikaz razloga koji su naveli sud koji je uputio zahtjev da se zapita o tumačenju ili valjanosti određenih odredaba prava Unije kao i pojašnjenje veze koja prema mišljenju tog suda

postoji između tih odredaba i nacionalnog zakonodavstva primjenjivog u glavnom postupku. Taj prikaz kao i sažeti prikaz relevantnih činjenica koji se zahtijeva člankom 94. točkom (a) navedenog poslovnika mora omogućiti Sudu da osim dopuštenosti zahtjeva za prethodnu odluku provjeri i svoju nadležnost za odgovor na postavljeno pitanje (presuda Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, t. 19.).

- 26 Nadalje, Sud u načelu nije nadležan za odgovor na postavljeno prethodno pitanje kada je očito da se odredba prava Unije, koja mu je podnesena na tumačenje, ne može primijeniti (vidjeti u tom smislu presudu Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, EU:C:2014:174, t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 27 Međutim, u situaciji kao što je ona u glavnom postupku, u kojoj se činjenice nalaze izvan područja primjene odredbi prava Unije čije se tumačenje traži, Sud je nadležan za odlučivanje o zahtjevu za prethodnu odluku ako nacionalno pravo za utvrđivanje pravila koja se primjenjuju na potpuno unutarnju situaciju dotične države članice upućuje na sadržaj spomenutih odredaba prava Unije (vidjeti presude Poseidon Chartering, C-3/04, EU:C:2006:176, t. 15.; ETI i dr., C-280/06, EU:C:2007:775, t. 22. i 26.; Salahadin Abdulla i dr., C-175/08, C-176/08, C-178/08 i C-179/08, EU:C:2010:105, t. 48.; Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, t. 17.; Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, t. 45. i Romeo, C-313/12, EU:C:2013:718, t. 21.).
- 28 Naime, postoji određeni interes Unije da se, radi izbjegavanja različitih tumačenja u budućnosti, odredbe ili pojmovi preuzeti iz prava Unije tumače na jednak način, kada se nacionalno zakonodavstvo, prilikom rješavanja situacija koje se ne nalaze u području primjene dotičnog akta Unije, ravna prema rješenjima koja sadrži taj akt, kako bi se osiguralo jednako postupanje u unutarnjim situacijama i u situacijama uređenim pravom Unije neovisno o uvjetima u kojima se odredbe ili pojmovi preuzeti iz prava Unije trebaju primijeniti (vidjeti osobito presude Salahadin Abdulla i dr., EU:C:2010:105, t. 48.; SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, t. 87. i 88.; Nolan, EU:C:2012:638, t. 46.; Allianz Hungária Biztosító i dr., C-32/11, EU:C:2013:160, t. 20. i 21. i Romeo, EU:C:2013:718, t. 22.).
- 29 To je slučaj kada su predmetne odredbe prava Unije postale na temelju nacionalnog prava izravno i bezuvjetno primjenjive na takve situacije (presude Cicala, EU:C:2011:868, t. 19.; Nolan, EU:C:2012:638, t. 47. i Romeo, EU:C:2013:718, t. 23.). Nasuprot tome, to nije slučaj kada odredbe nacionalnog prava dopuštaju nacionalnom sudu da odstupa od pravila prava Unije kako ih tumači Sud (vidjeti u tom smislu presude Kleinwort Benson, C-346/93, EU:C:1995:85, t. 16. i 18. i Romeo, EU:C:2013:718, t. 33. i navedenu sudsku praksu).
- 30 U ovom slučaju, sud koji je uputio zahtjev poziva se na članak 46. stavak 2. ZNA-a u vezi s člankom 5. stavkom 4. Ustava te iznosi razloge zbog kojih smatra da je tumačenje odredbi Uredbe br. 1896/2006 u situaciji kao što je ona u glavnom postupku, a koja nije obuhvaćena područjem primjene te uredbe, nužno za rješavanje spora koji se vodi pred njim. Međutim, prikaz tih razloga nije takav da bi Sud mogao zaključiti da je nadležan za odgovor na zahtjev za prethodnu odluku.
- 31 Članak 5. stavak 4. Ustava određuje da „međunarodni sporazumi koji su ratificirani u skladu s ustavnim postupkom i objavljeni, a koji su na snazi za Republiku Bugarsku, čine dio nacionalnog prava države [, i da oni] imaju prednost nad pravilima nacionalnog zakonodavstva ako su im protivni“. Stoga ta odredba ne upućuje na odredbe Uredbe br. 1896/2006 navedene u prethodnim pitanjima, nego prema svojem tekstu predviđa pravilo u vezi s hijerarhijom koja postoji između međunarodnog prava i nacionalnog prava.
- 32 Što se tiče članka 46. stavka 2. ZNA-a, on na općenit način upućuje na „opća načela bugarskog prava“, a ne posebno na odredbe Uredbe br. 1896/2006 na koje se navedena pitanja odnose. Iako sud koji je uputio zahtjev navodi da se ta odredba ZNA-a u vezi s člankom 5. stavkom 4. Ustava također odnosi

na pravo Unije, on uopće ne navodi da te odredbe bugarskog prava ustvari upućuju na odredbe te uredbe radi uređivanja situacija koje nisu obuhvaćene područjem primjene potonje kako bi se osiguralo jednako postupanje s unutarnjim situacijama i situacijama obuhvaćenim pravom Unije.

- 33 Što se tiče odluke Konstitutsionen sada navedene u točki 17. *supra*, na koju se u ovom kontekstu poziva sud koji je uputio zahtjev, iz rješenja o upućivanju zahtjeva uopće ne proizlazi da se navedena odluka odnosi na pitanje upućuju li odredbe članka 5. stavka 4. Ustava i članka 46. stavka 2. ZNA-a na pravo Unije, kako bi se osiguralo takvo jednako postupanje.
- 34 Međutim, iako ta potonja odredba u vezi s člankom 5. stavkom 4. Ustava na općenit upućuje na opća načela prava radi popunjavanja pravne praznine, iz tog rješenja ne proizlazi da su odredbe Uredbe br. 1896/2006 kao takve postale na temelju odredbi bugarskog prava izravno i bezuvjetno primjenjive na situaciju koja nije obuhvaćena područjem primjene odredbi te uredbe čije se tumačenje traži. Vjerojatnije je da se navedene odredbe bugarskog prava ograničavaju na to da daju ovlast sudu pred kojim se vodi postupak da se posluži općim načelima i pravilima nacionalnog prava i prava Unije radi popunjavanja utvrđene praznine putem sudske prakse i prema vlastitoj ocjeni uputa iz tih pravila i načela.
- 35 U tim okolnostima ne može se zaključiti da su odredbe Uredbe br. 1896/2006, na koje se odnose postavljena pitanja, postale kao takve, na temelju nacionalnog prava, izravno i bezuvjetno primjenjive na situaciju kao što je ona u glavnom postupku, a koja nije obuhvaćena područjem primjene te uredbe.
- 36 Slijedom toga, valja utvrditi da je na temelju članka 53. stavka 2. Poslovnika Sud očitó nenadležan za odgovaranje na pitanja koja je postavio Okrazhen sad –Targovishte.

Troškovi

- 37 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) rješava:

Sud Europske unije očitó je nenadležan za odgovaranje na pitanja koja je postavio Okrazhen sad – Targovishte (Bugarska).

Potpisi